

Tóth Imre

Törmelékholdak zuhanása

Azt mondják, távolról jobban látszanak a dolgok.
„Fellobban mértékre, és kialszik mértékre”
Ma is két új bolygót fedeztek fel újra. Az egyiken istenek
laknak, de jégből van mind. A másikon gyalogság védi a
hidat. A sötétség ne törjön át.
Most is hullik, és zuhan minden, ebben, és minden más
pillanatban. De a végén visszaállítatnak mindenek.
Én a távcsövön át nézem, ahogy a jégtestek egymáshoz
csapódnak, és törmelékként hullnak együtt tovább.

Döntéshozók

Nem mi vagyunk az elsők, és nem is az
utolsók.
Leépülő civilizációban élni, és a Teremtő
titkait kutatni.
Megkezdődött a Föld kiürítése,
lassan lezárják a határokat.
Rozsdás ablakkeretek mögött,
elhallgat a gépek zümmögése.
Isten ígéretet tett az embernek,
tehát nekem is,
mert én is
része vagyok az embernek.
Évezredekig tartott beépülni, átadni
a tudásomat, de most véget ér a munka.
Végleg holtta nyilvánítom magam.
Benned élek tovább.